

listopad 2017

ILUZJON
MUZEUM SZTUKI FILMOWEJ

ILUZJON

Kasa kina czynna od godz. 11.00

Rezerwacja biletów: iluzjon.rezerwacje@fn.org.pl; 22 848 33 33

ZASTRZEGAMY SOBIE MOŻLIWOŚĆ ZMIAN W PROGRAMIE

Kino ILUZJON FILMOTEKI NARODOWEJ - INSTYTUTU AUDIOWIZUALNEGO
MUZEUM SZTUKI FILMOWEJ

ul. L. Narbutta 50a
www.iluzjon.fn.org.pl

Polskim okiem. Dzieła sztuki operatorskiej – Adam Holender		Ukryte. Psychoanalityczne spotkania filmowe	Mniej znane filmy znanych reżyserów	Retrokino. Filmy przedwojenne w nowej odsłonie	
<p>Cykl „Polskim okiem. Dzieła sztuki operatorskiej” prezentuje postaci najwybitniejszych polskich operatorów filmowych. To cykl poświęcony zarówno wirtuozom pracy na taśmie czarno-białej, jak i specjalistom od kliszy kolorowej. Przyjrzy się ich odważnym próbom formalnym i prześledzimy procesy wyznaczania nowych stylów. W ramach tej sekcji zaprezentujemy po kilka najważniejszych filmów wybranych operatorów i operatorok filmowych. W listopadzie zaprezentowane zostaną filmy z dorobku Adama Holendra, który w latach 60. przez Kanadę wyemigrował do USA, gdzie wkrótce został uznanym operatorem przełomowych filmów amerykańskiej kontrkultury przełomu lat 60. i 70.</p> <p>19 listopada zapraszamy na spotkanie z Adamem Holendrem.</p>		<p>26 listopada, godz. 18.00</p> <p>Kornblumenblau reż. Leszek Wosiewicz, Polska 1988</p>	<p>Andrzej Wajda – „Popiół i diament”, Andrzej Munk – „Eroica”, Agnieszka Holland – „Gorączka”, Jerzy Antczak – „Noce i dnie”, Kazimierz Kutz – „Sól ziemi czarnej”, Andrzej Żuławski – „Trzecia część nocy”... Kiedy wymieniamy nazwiska najwybitniejszych polskich reżyserów i reżyserek, przed oczami stają nam od razu obrazy z najważniejszych dzieł rodzimej kinematografii. Każdy z wymienionych twórców ma jednak w swoim dorobku filmy, które dzisiaj są nieco zapomniane. Próżno ich szukać w przeglądach retrospektywnych czy w ramówkach telewizyjnych, a to, co jest trudne do zobaczenia, staje się bardziej intrygujące. Cykl „Mniej znane filmy znanych reżyserów” koncentruje się właśnie na tych zapomnianych, rzadko pokazywanych dziełach i pozwala z szerzej perspektywy przyrzeć się filmografii najwybitniejszych postaci polskiego kina.</p>		<p>W dwie ostatnie niedziele listopada o godz. 16.00 zapraszamy na film „Robert i Bertrand” (1938) w reżyserii Mieczysława Krawicza. Będą to ostatnie pokazy w ramach cyklu „Retrokino”, w którym przez 12 miesięcy prezentowaliśmy najstarsze polskie filmy fabularne orestaurowane w ramach projektu „Nitrofilm” Filмотeki Narodowej. Zapraszamy na pokazy filmu w nowej jakości obrazu i dźwięku. Przed każdym seansem wyświetlimy jeden z odcinków programu „Z miłości do kina”, poświęcony temu właśnie tytułowi, w którym zdradzimy tajniki digitalizacji oraz ciekawostki dotyczące produkcji.</p> <p>19 listopada seans poprzędzi prelekcja Michała Pieńkowskiego, filmografa Filмотeki Narodowej – Instytutu Audiowizualnego.</p>
<p>W programie:</p> <p>Narkomani (The Panic in Needle Park) reż. Jerry Schatzberg, USA 1971</p> <p>Bezbronne nagietki (The Effect of Gamma Rays on Man-in-the-Moon Marigolds) reż. Paul Newman, USA 1972</p> <p>Zabić księdza (To Kill a Priest) reż. Agnieszka Holland, Francja/USA1988</p>		<p>Gościem w dyskusji, która odbędzie się po filmie, będzie terapeuta psychoanalityczny Jan Borowicz. Dyskusję poprowadzi filmoznawca i filozof Kuba Mikurda.</p>	<p>W programie:</p> <p>Tarpany reż. Kazimierz Kutz, Polska 1961</p> <p>Na samym dnie (Deep End) reż. Jerzy Skolimowski, Wielka Brytania/RFN 1970</p>		<p>Mały Iluzjon</p>
Kultura Dostępna		Polska klasyka			
<p>10 złotych – tyle wystarczy, żeby raz w tygodniu zobaczyć w kinie Iluzjon najciekawsze polskie filmy ostatnich lat. W ramach programu, który jest prowadzony przez Narodowe Centrum Kultury, w każdy czwartek można obejrzeć cenione przez krytyków i nagradzane na międzynarodowych festiwalach filmy polskiej produkcji. W listopadzie pokażemy:</p>		<p>Polska kinematografia po II wojnie światowej budowana od podstaw na gruzach i przy ciągłych problemach ze sprzętem i brakiem taśmy bardzo szybko doczekała się nie jednego a całego pokolenia wybitnych twórców. Lata 1950-1970 należą do najciekawszych w dziejach polskiej kinematografii, a powstałe wtedy filmy weszły do kanonu nie tylko polskiej, lecz także światowej historii kina (o czym świadczy m.in. popularny cykl „Martin Scorsese prezentuje: arcydzieła polskiego kina”). W cyklu „Polska klasyka” prezentujemy najważniejsze osiągnięcia rodzimego kina – od arcydzieł szkoły polskiej po dzieła kina autorskiego. Cykl daje także okazję zobaczyć, jak zmieniała się Polska po wojnie oraz jak zmieniał się styl filmów – od warsztatu pracy aktorów przez styl formalny po język, jakim mówiły kultowe postaci polskiego kina.</p>			
<p>Konwój reż. Maciej Żak, Polska 2017</p> <p>Po prostu przyjaźń reż. Filip Zylber, Polska 2016</p> <p>Amok reż. Kasia Adamik, Polska 2017</p>		<p>W programie:</p> <p>Ostatni dzień lata reż. Tadeusz Konwicki, Jan Laskowski, Polska 1958</p> <p>Pasażerka reż. Andrzej Munk, Witold Lesiewicz, Polska 1963</p>			
In Memoriam – Grzegorz Królikiewicz		Wielkie nazwiska światowego kina: Karel Zeman			
<p>Zmarły 21 września 2017 roku w Łodzi Grzegorz Królikiewicz był jednym z największych wizjonerów polskiego kina, twórcą osobnym, odznaczającym się niepodrabialnym stylem wizualnym. Był nie tylko reżyserem (tworzył filmy fabularne, dokumentalne, zrealizował także szereg spektakli telewizyjnych), lecz także kierownikiem artystycznym Zespołu Filmowego „Aneks”, a jako profesor sztuk filmowych wykładał w PWSFTviT w Łodzi oraz na Uniwersytecie Łódzkim, na Wydziale Radia i Telewizji Uniwersytetu Śląskiego oraz w Wyższej Szkole Dziennikarskiej im. M. Wańkowicza w Warszawie. Był także dyrektorem Teatru Nowego w Łodzi. Do historii polskiej myśli filmowej przeszedł jego artykuł „Przestrzeń filmowa poza kadrem”, w którym przedstawił swoją nowatorską teorię filmu i szeroką gamę rozwiązań formalnych, które stosował w swojej twórczości. Grzegorz Królikiewicz nakręcił dziewięć filmów fabularnych i wszystkie one zostaną zaprezentowane podczas przeglądu w kinie Iluzjon.</p>		<p>Karel Zeman, zwany czasem francuskim Mélièsem, to jeden z najbardziej oryginalnych twórców filmów fantastycznych w historii kina. Realizował je przy pomocy unikatowej, autorskiej techniki łączenia animacji poklatkowej z filmem aktorskim. Znany był ze stosowania na planie filmowym misternych dekoracji oraz makiet fantastycznych pojazdów i wynalazków, a także kreowania postaci dziwnych stworów. W swojej twórczości sięgał do legend (jak w cyklu klasycznych animowanych filmów o przygodach Sindbada Żeglarza), fikcyjnych postaci (jak na przykład baron Münchausen) oraz do twórczości Juliusza Verne’a. Zeman inspirował wielu reżyserów (na czele z Janem Švankmajerem, Terry’em Gilliamem, Timem Burtonem czy Wesem Andersonem) którzy często podkreślali fascynację czeskim twórcą, a czasem w swoich dziełach nawiązywali do jego twórczości.</p>			
<p>W programie:</p> <p>Na wylot reż. Grzegorz Królikiewicz, Polska 1972</p> <p>Wieczne pretensje reż. Grzegorz Królikiewicz, Polska 1974</p> <p>Tańczący jastrzęb reż. Grzegorz Królikiewicz, Polska 1977</p> <p>Klejnot wolnego sumienia reż. Grzegorz Królikiewicz, Polska 1981</p> <p>Fort 13 reż. Grzegorz Królikiewicz, Polska 1984</p> <p>Zabicie ciotki reż. Grzegorz Królikiewicz, Polska 1984</p> <p>Przypadek Pekosińskiego reż. Grzegorz Królikiewicz, Polska 1993</p> <p>Drzewa reż. Grzegorz Królikiewicz, Polska 1995</p> <p>Sąsiady reż. Grzegorz Królikiewicz, Polska 2014</p>		<p>W programie:</p> <p>Diabelski wynalazek (Vynález zkázy) reż. Karel Zeman, Czechosłowacja 1958</p> <p>Przygody Münchhausena (Baron Prásl) reż. Karel Zeman, Czechosłowacja 1962</p> <p>Skradziony balon (Ukradená vzducholod) reż. Karel Zeman, Czechosłowacja/Włochy 1966</p>			
		Kino z Kraju Kwitnącej Wiśni			
		<p>W programie:</p> <p>Tokijska opowieść (Tôkyô monogatari) reż. Yasujiro Ozu, Japonia 1953</p> <p>Ogień polne (Nobi) reż. Kon Ichikawa, Japonia 1959</p>			
				<p>Szczegóły na www.iluzjon.fn.org.pl</p>	
					